

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615203653
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7615203653.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu R. E., nar. XX.X.XXXX, bytom v J. F. R., Š. XX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou - Ján Buroci s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Za Šestnástkou 17 proti žalovanému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8C/120/2015-172 zo dňa 19. novembra 2018

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch pod č. II., III. a IV.

II. P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu 200,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 31,36%, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

IV. Štát má n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 34,32 % a voči žalovanému v rozsahu 65,68 %.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 9.3.2015 domáhal od žalovaného zaplata sumy vo výške 620,62 eur, ako aj náhrady trov konania s tým, že istinu požadoval titulom rozdielu škody, ktorá mu vznikla na jeho motorovom vozidle zn. Hyundai, L.R.: J. XXX T. pri dopravnej nehode a sumy, ktorá mu bola plnená zo strany žalovaného. Uviedol, že k dopravnej nehode došlo dňa 3.1.2014 o 8,15 hod. medzi obcami Spišský Štvrtok a Smižany, kedy pri obci Arnútovce vodič nákladného motorového vozidla obchádzal chodcov idúcich pri pravom okraji cesty za sebou, prešiel do protismernej časti vozovky, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim motorovým vozidlom. Poisťovňa vyčíslila na jeho vozidle totálnu škodu s tým, že auto malo všeobecnú hodnotu vo výške 6.740,54 eur a poisťovňa mu vyplatila sumu 5.940,54 eur, keďže hodnotu použiteľných zvyškov stanovila na sumu 800,00 eur. Keďže žalobca sa nestotožnil so všeobecnou hodnotou vozidla, požiadaval o vypracovanie znaleckého posudku znalca O.. M. P., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 7.116,00 eur. Žalovaná suma tak pozostáva z istiny 375,46 eur, znaleckého vo výške 70,00 eur, kapitalizovaného úroku vo výške 175,16 eur (5,25% ročne zo sumy 5.940,54 eur za obdobie od 20.5.2014 do 11.12.2014).

3. Súd prvej inštancie prvotným rozsudkom rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 207,62 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,10%.

IV. Štát má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 66,55% a voči žalovanému v rozsahu 33,45 %.

4. Krajský súd v Košiciach uznesením pod č.k. 3Co/158/2017-146 zo dňa 31. mája 2018 zrušil hore uvedený rozsudok vo výroku pod č. II., III. a IV. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že uložil súdu prvej inštancie dôsledne vyhodnotiť všetky dôkazy obsiahnuté v spise s tým, že reprodukčná obstarávacia hodnota vozidla (ďalej len „ROH“) je vyššia ako všeobecná hodnota vozidla (ďalej len „VHV“) s odkazom na vypracovaný znalecký posudok O.. E. E., ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu ČR II.ÚS 2221/07, ktoré hovorí o úplnej náhrade nákladov, ktoré poistenec na opravu vozidla vynaložil.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia v znení intencií odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 15 ods. 1, § 11 ods. 6 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších zmien a doplnkov, ako aj § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 442 ods. 1 OZ, § 443 OZ, § 427 ods. 1 OZ s odkazom na ust. § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorá bola spôsobená na jeho motorovom vozidle pri dopravnej nehode spôsobenej poistencom žalovaného. V konaní nebolo sporné, že pri dopravnej nehode 3.1.2014 bolo poškodené motorové vozidlo zn. Hyundai, L.: J. XXX T.. Nebolo sporné ani to, že škoda sa uhradza z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu pri prevádzke motorového vozidla osoby, ktorá škodu spôsobila a s ktorou mal žalovaný uzavreté zmluvné poistenie.

7. Súd za nesporný považoval aj právny základ nároku na náhradu škody, ako ujmy v majetkovej sfére žalobcu ako poškodeného za splnenia zákonných predpokladov vzniku škody: protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodu a zavinenie škodcu.

8. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nebolo sporné, že poistenec žalovaného konal protiprávne ani to, že za protiprávne konanie zodpovedal, keďže jeho konaním na motorovom vozidle žalobcu vznikla škoda. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. o zmluvného poistenia sa okrem iného poškodenému nahradia uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Medzi tieto nároky je potrebné považovať aj náhradu nákladov, ktoré poškodenému v súvislosti s poškodením jeho veci vznikli, nie len priame zničenie alebo poškodenie veci. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodu a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil.

9. Spornou ale podľa súdu prvej inštancie zostala otázka, či žalobca má byť odškodnený sumou zodpovedajúcou obstarávacej cene jeho motorového vozidla pred poškodením, alebo má vychádzať zo všeobecnej hodnoty vozidla, keďže bol toho názoru, že pri určení rozsahu náhrady škody v zmysle ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka nie je daný žiadny zákonný podklad pre zvýhodnenie buď poškodeného alebo škodcu, nakoľko rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach.

10. Zo znaleckého posudku O.. M. P. Č.. X/XXXX zo dňa 11.1.2015 mal súd preukázané, že znalec stanovil všeobecnú hodnotu vozidla v sume 7.116,00 eur a takú istú výšku aj reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla. Znalec si vyúčtoval odmenu vo výške 70,00 eur.

11. Podľa súdom nariadeného znaleckého posudku O.. E. E. výška všeobecnej hodnoty vozidla k dátumu vzniku škodovej udalosti činí 6.773,00 eur s DPH a výška reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla pred poškodením činí 6.973,00 eur s DPH s tým, že znalec určil výšku škody na vozidle v čase jeho poškodenia v sume 6.173,00 eur s DPH (v zmysle z. č. 382/2004 Z.z. ako aj vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov).

12. Súd prvej inštancie vzal v úvahu znalecký posudok znalca O.. E. E. a vychádzal z ROH a z výšky škody určenej znalcom v znaleckom posudku č. 5/2016, ktorý bol vypracovaný v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. a v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších zmien a doplnkov, ako aj rozhodnutie ÚS ČR II. ÚS 2221/07, ktoré hovorí o úplnej náhrade nákladov, ktoré poistenec na opravu vozidla vynaložil, pričom ROH je vyššia ako VHV, nakoľko ROH je hodnota vozidla, ktorú treba uhradiť pri obstaraní porovnateľného vozidla obvyklým spôsobom na voľnom trhu v rozhodnej dobe vrátane priemerných a obvyklých nákladov, na jeho zaobstaranie t.j. rovná sa VHV a nákladom na zaobstaranie vozidla.

13. V kontexte s vyššie uvedeným súd tak stanovil výšku škody na vozidle žalobcu (6.173,00 eur s DPH) tak, že z reprodukčnej obstarávacej ceny hodnotu predajných zvyškov, t. j. zo sumy 6.973,00 eur (ROH) odpočítal sumu 800,00 eur (t.j. hodnotu predajných zvyškov). Nakoľko žalovaný sčasti plnil a žalobcovi uhradil sumu 5.940,54 eur, žalobca má právo na úhradu rozdielu medzi touto sumou a sumou 6.173,00 eur, po odpočítaní sumy 32,46 eur, čo spolu činí 200,00 eur.

14. Žalobca sa domáhal žalobou uhradenia sumy 620,62 eur. Súd mu vyhovel čo do sumy 207,62 eur, ktorá pozostáva zo sumy 32,46 eur a z kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 175,16 eur, teda celkovo sumy 207,62 eur, ako aj v sume 200,00 eur, t.j. spolu 407,62 eur.

15. Čo do sumy 70,00 eur súd žalobu žalobcu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti bola skutočnosť, že súd pri rozhodnutí vo veci na závery O.. M. P. v znaleckom posudku neprihliadol s tým, že žalobca súdu doručil len vyúčtovanie znalečného znalcom a nepredložil žiaden dôkaz o tom, že úhradu 70,00 eur na účet znalca skutočne zrealizoval, teda že sumu 70,00 eur znalcovi zaplatil.

16. Súd prvej inštancie tiež zamietol žalobu žalobcu čo do sumy 143,00 eur, pretože žalobca sa žalobou domáhal zaplattenia istiny 375,46 eur vychádzajúc zo znaleckého posudku znalca O.. M. P., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 7.116,00 eur, z ktorej žalobca odpočítal sumu 5.940,54 eur. Pri rozhodovaní však súd vychádzal zo sumy 6.173,00 eur určenej súdnym znalcom O.. E. E., takže po odpočítaní žalovaným uhradenej sumy 5.940,54 eur, istina činí 232,46 eur. Zo sumy 232,46 eur súd odpočítal právoplatne priznanú sumu 32,46 eur, takže žalovaný je povinný čo do istiny uhradiť len sumu 200,- eur, nie žalobcom požadovanú sumu 375,46 eur.

17. V zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ s odkazom na ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením od 20.5.2014, t.j. od podania obžaloby v trestnej veci č. 4T 118/2014 a to z dôvodu, že žalovaný mal vedomosť o tom, že vozidlo nie je možné opraviť a likvidátori žalovaného vedeli už v tom čase posúdiť výšku škody, ktorá žalobcovi poistnou udalosťou na vozidle vznikla a preto priznal žalobcovi za obdobie od 20.5.2014 do 11.12.2014 kapitalizovaný úrok vo výške 175,16 eur (5,25% ročne zo sumy 5.940,54 eur za obdobie od 20.5.2014 do 11.12.2014).

18. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 255 CSP a keďže žalobca sa žalobou domáhal zaplattenia sumy 620,62 eur, pričom súd vyhovel jeho žalobe, čo do sumy 407,62 eur a žalobu zamietol, čo do zaplattenia sumy 213,00 eur, v konaní bol tak úspešnejší žalobca a to v rozsahu 31,36% (65,68% - 34,32%) a preto priznal úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 31,36% ním účelne vynaložených trov konania.

19. V konaní vznikli štátu trovy v súvislosti so znaleckým dokazovaním vo výške 158,48 eur. Keďže štát v priebehu konania platil uvedené trovy, má právo na ich náhradu voči stranám sporu v zmysle § 259 CSP. Pre rozhodnutie o náhrade trov konania je podľa § 255 CSP rozhodujúci výsledok konania. Súd považoval za spravodlivé, aby náhradu trov konania štátu znášali žalovaný v rozsahu 65,68 % a žalobca v rozsahu 34,32 %.

20. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca a to proti výrokom pod č. II., III. a IV. Nesúhlasil s nepriznaním sumy vo výške 213,00 eur pozostávajúcich zo zaplattenia sumy 70,00 eur, ako nákladov na vypracovaný znalecký posudok, ktorý svedčí o skutočnej úhrade a ktorý bol pripojený k podanému odvolaniu ku dňu rozhodnutia súdu a rovnako čo do sumy 143,00 eur, ktorá bola zamietnutá z dôvodu, že znalec O.. M. P. určil reprodukčnú obstarávaciu hodnotu vyššiu o túto sumu s tým, že

rozsudok nevyhodnocuje, prečo neprihliadol súd na ním predložený dôkaz. Navrhoval rozsudok zmeniť a priznať mu sumu 213,00 eur a rovnako zaviazat' žalovaného k plnej náhrade trov konania.

21. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a preto ho navrhoval v zmysle § 387 CSP potvrdiť. Mal za to, že náhrada nákladov za vypracovaný znalecký posudok O.. M. P., ktorý bol vypracovaný na podnet žalobcu ešte pred podaním žaloby na súd a ktorý žalobca predložil spolu s podanou žalobou ako listinný dôkaz, žalobcovi voči žalovanej neprináleží jeho náhrada, keďže nebol vypracovaný správne a súd prvej inštancie z neho pri rozhodovaní ani nevychádzal, čo potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/70/2013 zo dňa 25.4.2014. Čo sa týka neodôvodnenia, prečo súd nepostupoval v znení ním predloženého znaleckého posudku, žalovaný poukazoval, že až od 1.7.2016 bol do Civilného sporového poriadku zavedený inštitút súkromného znaleckého postupu, ktorý ale musí mať všetky zákonom predpísané náležitosti vrátane doložky o tom, že znalec si je vedomý následkov nepravdivého znaleckého posudku, pričom žalobcom predložený dôkaz tieto atribúty nespĺňa, bol predložený žalobcom ešte pred účinnosťou CSP a preto ani súd na neho nemohol prihliadať ako na dôkaz listinou s tým, že jeho správnosť bola aj žalovaným spochybnená. Preto bolo v konaní nariadené znalecké dokazovanie ustanovených znalcom O.. E. E., ktorého závery nepotvrdili správnosť záverov znaleckého posudku predloženého žalobcom.

22. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného mal za to, že ním predložený znalecký posudok nemožno diskriminovať, nakoľko spĺňa náležitosti podľa zákona o znalcoch.

23. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na obsahu podaného vyjadrenia.

24. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP podľa obsahu odvolania uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

25. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13.5.2020 o 13,20 hod., č. dv. 212/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 23.4.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

26. Žalobca ako odvolateľ uplatnil odvolacie dôvody, ktoré vyplývajú z obsahu odvolania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

27. Odvolací súd konštatuje, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzené vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v ust. § 389 CSP a ktoré spočívajú aj v chybnom procesnom postupe súdu, ktorým je aj nepreskúmateľnosť, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 03.12.2015 uverejnenom v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 1/2016 s tým, že napadnutý rozsudok spĺňa náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP, keďže súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, čoho sa žalobca domáha, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalobca a žalovaný a aké prostriedky procesného útoku a procesnej obrany použil a rovnako súd jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil.

28. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho

rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

29. Nakoľko súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol a to v bodoch 30. až 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku, prečo bral do úvahy závery znaleckého posudku znalca O.. E. E. a nie závery znaleckého posudku znalca O.. M.Š. P., keďže znalecký posudok znalca O.. E. E. vychádza z reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla a z výšky škody určenej znalcom, pričom tento znalecký posudok bol vypracovaný znalcom v znaleckom posudku č. 5/2016, podľa zákona č. 382/2004 Z.z. a vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších zmien a doplnkov, čo ale postráca znalecký posudok predložený zo strany žalobcu.

30. Preto aj súd zamietol žalobu žalobcu čo do sumy 143,00 eur, keďže tento nárok vychádzal zo znaleckého posudku znalca O.. M. P., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 7.116,00 eur, z ktorej odpočítal sumu 5.940,54 eur, ktorá mu bola vyplatená s tým, že tento znalecký posudok, tak ako to vyplýva zo znaleckého posudku nariadeného súdom, ale nebol vypracovaný v zmysle hore citovaných predpisov. S poukazom na tieto body odôvodnenia napadnutého rozsudku je rozsudok preskúmateľný a zodpovedá predpokladom v zmysle § 220 ods. 2 CSP, čím je napadnuté odvolanie odvolateľa v tomto smere nedôvodné.

31. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

32. Čo sa týka vyhodnotenia skutkového stavu, ako aj právneho posúdenia veci, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonané dôkazy vyhodnotil v zmysle § 191 a nasl. CSP účinného v čase jeho rozhodovania a vec správne právne posúdil so zreteľom na všetky relevantné dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané a keďže výška dôvodného nároku je otázkou odbornou, nie právnou, správne pri rozhodovaní súd vychádzal z názoru znalca určeného vo vypracovanom znaleckom posudku nariadenom súdom, ktorý skutočnú škodu ustálil v súlade s výpočtom, ktorý zodpovedá vyhláške č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších zmien a doplnkov s odkazom aj na zákon č. 382/2004 Z.z., berúc do úvahy v intenciách odvolacieho súdu aj rozhodnutie Ústavného súdu ČR II.ÚS 2221/07, ktoré hovorí o úplnej náhrade nákladov, ktoré poistenec na opravu vozidla vynaložil. Keďže ROH je vyššia ako VHV, nakoľko ROH je hodnota vozidla, ktorú treba uhradiť pri obstaraní porovnateľného vozidla obvyklým spôsobom na voľnom trhu v rozhodnej dobe, vrátane priemerných a obvyklých nákladov na jeho zaobstaranie, ROH v sebe subsumuje aj VHV, čím je zároveň správny aj záver súdu prvej inštancie v tomto smere.

33. V kontexte s vyššie uvedeným odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne stanovil výšku škody na vozidle žalobcu tak, že z reprodukčnej obstarávanej ceny hodnoty predajných zvyškov, t.j. zo sumy 6.973,00 eur odpočítal sumu 800,00 eur a keďže žalovaný sčasti plnil a žalobcovi uhradil sumu 5.940,54 eur, žalobca má právo na úhradu rozdielu medzi touto sumou a sumou 6.173,00 eur, po odpočítaní sumy 32,40 eur, čo spolu činí 200,00 eur.

34. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

35. Podľa § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

36. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby, vykonávajúce dopravu, zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

37. Za škodu sa v právnej teórii i praxi považuje ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi. Skutočnou škodou je potrebné rozumieť takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou. Súdna prax je ustálená v závere, že zásadne prichádzajú do úvahy dva spôsoby určenia výšky peňažnej náhrady za škodu spôsobenej na veci. Buď porovnanie ceny obvyklej, akú mala vec pred poškodením, s obvyklou cenou po poškodení, alebo náhrada nákladov potrebných k tomu, aby si poškodený uviedol vec do pôvodného stavu pred poškodením. Poškodenie vozidla pri dopravnej nehode nepochybne vedie k vzniku skutočnej škody na veci, lebo majetkový stav poškodeného sa znižuje práve o hodnotu, ktorú v dôsledku poškodenia vozidlo stráca. Výška škody je v zmysle § 443 Občianskeho zákonníka rozdielom medzi hodnotou vozidla pred poškodením, t.j. jeho obvyklou (tržnou) cenou a jeho zníženou hodnotou po poškodení, t.j. obvyklou cenou havarovaného vozidla.

38. Čo sa týka zaplata sumy 70,00 eur titulom vynaložených nákladov na znalecký posudok O.. M. P., ktoré súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal z dôvodu, že žalobca súdu doručil len vyúčtovanie znalečného znalcom a nepredložil žiaden dôkaz o tom, že sumu 70,00 eur znalcovi skutočne aj zaplatil, je odvolacia námietka odvolateľa v tomto smere právne irelevantná.

39. Odvolací súd konštatuje, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ) sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Výnimočne môžu byť náklady spojené s uplatnením pohľadávky totožné s trovami súdneho konania. V prejednávanej spore sa však nejedná o tento prípad, pretože náklady na vyhotovenie znaleckého posudku pred podaním žaloby na súd, žalobca uplatnil ako hmotnoprávny nárok spolu s nárokom na náhradu škody.

40. Predložený znalecký posudok O.. M. P. nebol vypracovaný v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších zmien a doplnkov, tak ako je to aj zrejmé zo záverov znaleckého posudku znalca O.. E. E. vypracovaného v tomto konaní po nariadení súdom (viď. bod 3 záver na č.l. 83 spisu), z ktorého vyplýva, že „nie je zrejmé, akým programom bol uvedený posudok riešený, keďže koeficient amortizácie za skutočne najjazdené kilometre vzorec je správny, ale výsledok nesprávny, koeficient dopytu trhu neviem posúdiť, nie sú uvedené vozidlá, ktoré boli porovnateľné“ a preto pre rozhodnutie súdu o uplatnenom nároku žalobcu jednoznačne tento dôkaz správne súd prvej inštancie vyhodnotil v znení uplatneného nároku na úhradu nákladov za jeho vypracovanie, ako neúčelne vynaložené náklady s tým, že aj v zmysle ust. § 251 CSP, trovami konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Nakoľko suma 70,00 eur titulom úhrady nákladov za vypracovaný znalecký posudok O.. M. P. nebola žalobcom účelne vynaložená, keďže súd prvej inštancie pri rozhodovaní z neho nevychádzal, správne žalobcovi náhradu týchto nákladov nepriznal.

42. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP potvrdil ako vecne správny (výrok pod č. II. v spojení s výrokmi pod č. III. a č. IV.), ktoré správne vychádzajú z pomerného úspechu žalobcu voči žalovanému a keďže z prostriedkov štátu boli vynaložené finančné prostriedky na vypracovanie znaleckého posudku, z ktorého súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vychádzal rovnako správne s odkazom na článok 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a § 470 ods. 2 CSP, s poukazom na právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, č.k. 4 Obo/3/2018, v zmysle ktorého patrí štátu náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v danom čase v súlade s platnou procesnou normou, t.j. ustanovením § 148 OSP a preto je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku a keďže žalobca mal v konaní len pomerný

úspech v zmysle § 255 ods. 2 CSP súd prvej inštancie správne rozdelil pomerne nielen priznaný nárok na náhradu trov konania, ale aj trovy štátu s odkazom aj na ustanovenie § 251 CSP.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods.1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a priznal plne úspešnému žalovanému proti žalobcovi 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže z obsahu spisu trovy odvolacieho konania žalovanému nevyplývajú, odpadá procesný postup súdu prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 CSP, rozhodnúť o výške priznaného nároku žalovanému proti žalobcovi vzniknutého na súde prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).